

ба да почват още малко. Имат обичай да
скажъ повърхностно чловческитъ работы кенто
имать аще лица. Исполвлявать че обяснението ви съ т-жъ. По-
рое ся вижда доволно добро, но... и като ма-
ки, поднижъ глава; а послъ пакъ съ единъ ва-
жень и горнякъ и напавателенъ тоуъ Донскара:—
но не съмъ уврѣна че не и припоавате до тог-
козъ за да и станете насладитъ.
Туй като чухъ приахъ нивхъ. И като осѣтихъ
че щѣе да е събино да отговорѣхъ съ похваля
за себе си прѣтъ тжъи малъ момъ, рекохъ се-
позно:—
— Допроште ми господаже, да вы съжалъ
отъ срапе. —
А ти очулена и смяна отъ този ми отоворъ
извика: — Да ми съжалите ли, господине ?
— Ей, господаже; допроште ми да ви кажа
съ най-гольмо почитание че сте етангли достой-
ны за съжалѣние. —
— За съжалѣние ли? извика като дръпна на
кона си юзлѣтъ и ся обрѣтъ къмъ мене съ очы
пкъкъкъ полувзатворени отъ високомеріе. Не вы
разбиратъ.